

Diumenge vuitè

Lectura del llibre del profeta Isaïes

49, 14-15

Sion diu: “El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.” ¿Creus que una mare s'oblidarà de l'infant que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que qualcuna se n'oblidàs, jo no m'obhdaria mai de tu.

Salm responsorial 61

Resposta: Només en Déu reposa la meva ànima

-Només en Déu reposa la meva ànima, d'Ell em ve la salvació. Només Ell és la roca que em salva, és el castell on em trob segur.

-Reposa només en Déu, ànima meva, d'Ell em ve tota esperança. Només Ell és la roca que em salva, és el castell on em trob segur.

-En Déu tenc la salvació i la glòria, és la meva roca inexpugnable; trob en Déu el meu refugi. Vosaltres poble reunit, confiau en ell, esplaiau en Ell el vostre cor.

Lectura de la primera carta de

Sant Pau als cristians de Corint

4, 1-5

Germans: Que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors d'allò que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperam és que signin feels. A mi, el que manco em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo no em judic. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepreensible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Esperau que véngui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

Lectura de l'Evangelí segons Sant Mateu

6, 24-34

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: “Ningú pot servir dos amos: Si n'estima un, no estimarà l'altre, si fa cas d'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: no passeu ànsia per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com vos vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mirau els ocells que volen lliures pels aires: no sembren, ni seguen, ni guarden res en els graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. ¿I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que passi angúnia, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, ¿per què passau pena? Mirau com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, ¿com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no passeu ànsia pensant què menjareu, o què beureu, o com vos vestireu. Anar darrera de tot això, és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Cercau per damunt de tot el Regne de Déu i ser justs tal com ell vol, i tot això, us ho donarà de més a més. No passeu pena, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.”